Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26233
Copyright: Admont, Benediktinerstift

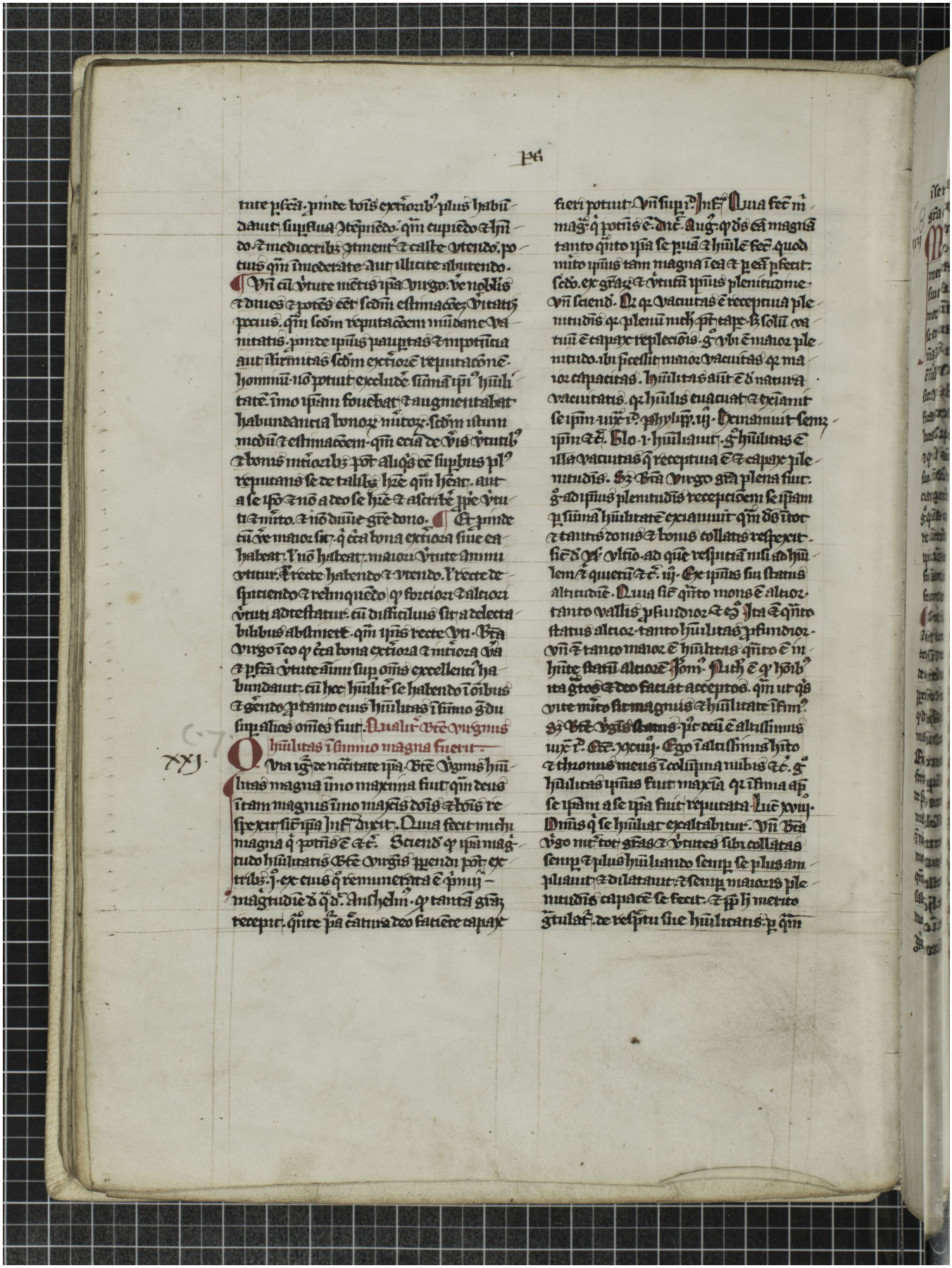

tute pficiat. pinde bonis exercitib⁹ plus habū
dauit. superflua ꝛtempnendo. qm̄ cupiendo ꝛ hm̄
do. ꝛ mediocribus gtinent ꝛ calle virtutis. po
tius qm̄ immoderate aut illicite abutendo.
¶ Vñ cū virtute meritis ipsa virgo. ve nobilis
ꝛ diuites ꝛ potes eēt secōm estimacōē virtutis
preuis. qm̄ secōm reputacōem mūdane vi
tatis. pinde ipsius paupertas ꝛ impotēcia
aut infirmitas secōm exercitiōē reputacōnē
hominū. nō potuit excludē sūma ipi⁹ humi
litate. imo ipsam fouebat ꝛ augmentabat
habundancia bonoꝝ mūtoꝝ. secōm istum
modū ꝛ estimacōem. qm̄ ecia de vis virtut⁹
ꝛ bonis mūtoribꝫ. pot aliq⁹ ēē simplibus pl⁹
reputans se de talibꝫ. hēē qm̄ hēat. aut
a se ipso ꝛ nō a deo se hēē ꝛ ascribē pie virtu
tis ꝛ mūdi. ꝛ nō dnūe grē dono. ¶ Et pinde
cū ve maior sit. q ēca bona exercitia siue ea
habeat. l nō habeat. maior virtute animi
virtutis. ꝛ recte habendo ꝛ vtendo. l recte de
spiciendo ꝛ relinquendo. q fortior ꝛ altior
virtuti adtestatur. cū difficilius sit a delecta
bilibus abstinere. qm̄ ipsis recte vti. Beā
virgo teo q ēca bona exercitia ꝛ mūtoꝝ. ꝛ
ꝛ pficia virtute sim̄ sup omnis excellenci ha
bundauit. cū hec humilitē se habendo ī oibus
ꝛ gendo. p tanto eius humilitas ī summo gdu
sup alios omnes fuit. Qualiter Beē virginis
humilitas ī summo magna fuerit.

XXI. O Vna igīt de necitate ipsa Beē virginis hū
litas magna imo maxima fuit. qm̄ deus
ī tam magnus imo magis dōis ꝛ bonis re
spexit. sicut ipsa inf dicit. Quia fecit mihi
magna q potēs ꝛ c. Sciend q ipsa mag
tudo humilitatis Beē virginis pendi pot ex
tribus. ī. ex eius q remuneratā ē qm̄ ma
gnitudie d q d. Anselm. q tanta grā
recepit. q ite pa ēatus deo facere capax
fieri potuit. Vñ sup ī. inf. Quia fecit m̄
magna q potēs ē. dicē. Aug. q ds ea magna
tanto q̄to ipsa se pua ꝛ humile fecit. quod
mito ipsius tam magna ī ea ꝛ p ēē pficit.
secō. ex grātia ꝛ virtutū ipsius plenitudine
vñ sciend. Qz q vacuitas ē receptiua ple
nitudis. q plenū nuq̄ pt capē ꝛ solū va
cuū ē capax replecōis. g vbi ē maior ple
nitudo. ibi sicēsit maior vacuitas. q ma
ior capacitas. humilitas aūt ē d natura
vacuitatis. q humilis euacuat ꝛ exinanit
se ipm̄ unde ī. phylipp. ij. Exinanuit semp
ipm̄ ꝛ c. Glo. ī. humiliauit. g humilitas ē
illa vacuitas q receptiua ē ꝛ capax ple
nitudis. Sz Beā virgo grā plena fuit.
g ad ipsius plenitudis receptiōem se ipsam
p sūma humilitate exinanuit. qm̄ ds ido
ꝛ tantus donis ꝛ bonis collatis respexit.
sicd q vltro. ad que respicia nisi ad hū
lem ꝛ quietū ꝛ c. ij. Ex ipsius siu status
altitudie. Quia sicē q̄nto mons ē altior
tanto vallis p fundior ꝛ eō. Ita ꝛ q̄nto
status altior. tanto humilitas profundior.
vñ ꝛ tanto maior ē humilitas q̄nto ē in
hūte status altior ē. Sōm. Sicut ē q hōib⁹
ita gtos ꝛ deo placiat acceptos. qm̄ ut q̄s
virtute mito fit magnus. ꝛ humilitate sim⁹
sz Beē virgis status. sic deū ē altissimus
unde ī. Ecc. xxxvij. Ego ī altissimus habito
ꝛ thronus meus ī colūna nubis ꝛ c. g
humilitas ipsius fuit maxima. q ī sma asp
se ipsam a se ipsa fuit reputata. Luc. xxvij.
Omnis q se humiliat exaltabitur. Vñ Beā
virgo nec tot grātias ꝛ virtutes sibi collatas
semp ꝛ plus humiliando semp se plus am
pliauit ꝛ dilatauit. ꝛ semp maioris ple
nitudis capacē se fecit. ꝛ pp hi merito
gtulat. de respiciu siue humilitatis. p qm̄